

Posudek diplomové práce:

Kryštof Loub

Tři (čtyři) generace sochařské rodiny Kitzingerů

Ústav pro dějiny umění FF UK

Praha 2021

Kolega Kryštof Loub náleží ke studentům, kteří si již záhy ujasnili téma svého odborného zájmu a tomuto tématu se pak intenzívně věnují. Předmětem bádání Kryštofa Louba se stalo české barokní sochařství, jak ukázal již ve své bakalářské práci, v níž se s úspěchem věnoval životu a tvorbě Petra Prachnera (obhájena 2017, částečně publikována na stránkách časopisu Průzkumy památek v roce 2019).

Pro svoji diplomovou práci si Kryštof Loub zvolil umělecké a životní osudy sochařské rodiny Kitzingerů, která v několika generacích vytvářela podobu barokního sochařství na přelomu 17. a 18. století, a to zejména v severozápadních Čechách, ale také v Praze. Předkládaná diplomová práce má jasnou a logickou strukturu a autor s důkladností sobě vlastní prozkoumal jak archivní dokumenty, tak i dochovaná sochařská díla a se zdarem vytvořil obraz tvorby a společenských kontaktů sledované sochařské rodiny. Vidíme tak, že Kitzingerové (rodina zachycena ve vysokém měšťanském prostředí severočeského Děčína již na konci 16. století) se dokázali po několika generacích pohybovat v úzkém okruhu významných domácích aristokratů (zejména držitelů děčínského panství - pánů z Bünau, i hrabat Thunů) i představitelů významných církevních institucí (biskupové litoměřičtí, opati klášterů v Oseku, na Strahově, na pražském Zderaze aj.).

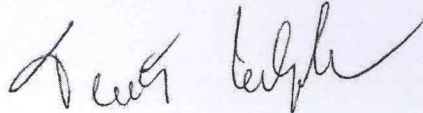
Klíčové jsou samozřejmě autorovy objevy (či alespoň ověření v literatuře zmíněných) písemných dokumentů, osvětlujících sochařské realizace Kitzingerů nebo jejich pobyt na různých místech v Čechách a společenské kontakty. Na mysli mám zejména působení Abrahama Kitzingera a jeho synů Abrahama Felixe a Bartoloměje Mikuláše v Milešově v době vlády Kašpara Zdeňka Kaplíře, v Praze, v Oseku, jejich zakázky pro Děčín, Litoměřice, Doksany a další místa a zákazníky. Důležité je, že tato svá zjištění dokáže autor konfrontovat se zachovanými artefakty a vyvozovat z těchto srovnání relevantní závěry. V případě oprávněných pochybností neváhá pak ani revidovat poznatky starších prací (např. nevalné mínění některých badatelů o úrovni Kitzingerovských realizací nebo odmítnutí soch z kostela sv. Kříže v Děčíně jako díla Kitzingerovské dílny).

Mimořádně přínosná a vyzrálá práce Kryštofa Louba zásadním způsobem ovlivňuje naše poznání české sochařské produkce na přelomu 17. a 18. století a ukazuje také širší společenské zázemí života příslušníků rodiny Kitzingerů. Mám-li vznést námitky a drobné výtky, jsou následující:

- jistě by stálo za podrobnější prozkoumání, jak se rodině Kitzingerů podařilo přejít od luteránské víry ke katolictví, zda změna náboženství znamenala pro některé její členy odchod do exilu (třeba i s následným návratem)
- pro hlubší osvětlení vztahu mezi umělcem a investorem i pro prohloubení obrazu pronikání baroka na naše území by měla být konzultována obsáhlá monografie věnovaná olomouckému arcibiskupovi Karlu z Lichtensteinu-Castelcornu (2 svazky, Olomouc 2019)
- v edici archivních dokumentů měly být jednotlivé položky opatřeny podrobnějšími registry
- doporučuji před publikováním práce (za které se vřele přimlouvám) důkladně zredigovat celý text, neboť se v něm nachází řada jazykově chybných formulací, které znatelně ztěžují vnímání textu.

Přes výše uvedené námitky považuji práci Kryštofa Louba za mimořádně zdařilou, doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji jako výbornou.

6. září 2021

Mgr. Tomáš Sekyrka, PhD.